

Projekty Erasmus+ są składane przez organizacje uczestniczące i przez nie realizowane. Jeżeli projekt zostanie wybrany, organizacja składająca wniosek staje się beneficjentem dofinansowania w ramach programu Erasmus+. Beneficjenci podpisują umowę o udzielenie dotacji, która daje im prawo do otrzymania wsparcia finansowego na realizację ich projektu.

Zasadniczo organizacje uczestniczące w projektach Erasmus+ muszą być ustanowione w państwie członkowskim UE lub w państwie trzecim stowarzyszonym z Programem. Niektóre akcje są otwarte również dla organizacji uczestniczących z państw trzecich niestowarzyszonych z Programem, zwłaszcza w obszarze szkolnictwa wyższego, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz młodzieży i sportu.

Szczegółowe warunki uczestnictwa w projekcie Erasmus+ zależą od rodzaju akcji wspieranej w ramach programu. Zasadniczo w programie może uczestniczyć każda organizacja działająca w obszarze kształcenia, szkolenia, młodzieży lub sportu. W kilku akcjach mogą również uczestniczyć inne podmioty z rynku pracy.

Dalsze informacje można znaleźć w części B przewodnika.

KRAJE UPRAWNIONE

Państwa członkowskie UE uczestniczą w pełni we wszystkich akcjach programu Erasmus+. Dodatkowo, zgodnie z art. 19 rozporządzenia ustanawiającego program Erasmus+, z programem związane są następujące państwa trzecie:

- członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będący członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG): Norwegia, Islandia i Liechtenstein;
- kraje przystępujące, kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące: Republika Macedonii Północnej, Republika Turcji i Republika Serbii.

Państwa członkowskie UE i wyżej wymienione państwa trzecie stowarzyszone z Programem będą zwane dalej „państwami członkowskimi UE i państwami trzecimi stowarzyszonymi z Programem”.

Ponadto zgodnie z art. 20 rozporządzenia podmioty prawne z państw trzecich niestowarzyszonych z programem (zwanym dalej „państwami trzecimi niestowarzyszonymi z Programem”) mogą kwalifikować się do akcji w ramach programu Erasmus+ w należycie uzasadnionych przypadkach i w interesie Unii.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE I PAŃSTWA TRZECIE STOWARZYSZONE Z PROGRAMEM

Następujące kraje mogą w pełni uczestniczyć we wszystkich akcjach programu Erasmus+:

Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) ⁴¹			
Belgia	Grecja	Litwa	Portugalia
Bułgaria	Hiszpania	Luksemburg	Rumunia

⁴¹ Zgodnie z art. 33 ust.2 decyzji Rady (UE) 2021/1764 z dnia 5 października 2021 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (decyzja w sprawie stowarzyszenia zamorskiego, łącznie z Grenlandią) (EUR-Lex - 32021D1764 - PL - EUR-Lex (europa.eu)) Unia zapewnia, aby do udziału w programie Erasmus+ kwalifikowały się osoby i organizacje z krajów i terytoriów zamorskich, zgodnie z zasadami programu i ustaleniami obowiązującymi państwo członkowskie, z którym są związane. To oznacza, że osoby i organizacje z krajów i terytoriów zamorskich uczestniczą w programie mając status „państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego stowarzyszonego z Programem”, przy czym właściwym „państwem członkowskim UE lub państwem trzecim stowarzyszonym z Programem” jest państwo członkowskie, z którym są związane. Wykaz krajów i terytoriów zamorskich można znaleźć na stronie www.ec.europa.eu/international-partnerships/where-we-work/overseas-countries-and-territories_pl.

Czechy	Francja	Węgry	Słowenia
Dania	Chorwacja	Malta	Słowacja
Niemcy	Włochy	Niderlandy	Finlandia
Estonia	Cypr	Austria	Szwecja
Irlandia	Łotwa	Polska	

Państwa trzecie stowarzyszone z Programem ⁴²		
Macedonia Północna	Islandia	Norwegia
Serbia	Liechtenstein	Turcja

PAŃSTWA TRZECIE NIESTOWARZYSZONE Z PROGRAMEM

Następujące kraje mogą uczestniczyć w określonych akcjach programu pod warunkiem spełnienia szczegółowych kryteriów lub warunków. Niektóre z tych krajów otrzymują oficjalną pomoc rozwojową⁴³. Wykaz krajów uprawnionych w odniesieniu do poszczególnych akcji znajduje się w części B przewodnika.

Balkany Zachodnie (region 1)	Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo ^{*44} , Czarnogóra
Wschodnie sąsiedztwo (region 2)	Armenia, Azerbejdżan, Białoruś ⁴⁵ , Gruzja ⁴⁶ , Mołdawia, Ukraina

⁴² Z zastrzeżeniem zawarcia układów o stowarzyszeniu między Unią Europejską a tymi państwami.

⁴³ Wykaz krajów najłabiej rozwiniętych można znaleźć pod adresem <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/oda-eligibility-and-conditions/DAC-List-of-ODA-Recipients-for-reporting-2024-25-flows.pdf>

⁴⁴ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa* i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁴⁵ Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 12 października 2020 r. i w świetle zaangażowania Białorusi w rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, uznanego w konkluzjach Rady Europejskiej z lutego 2022 r., UE zaprzestała współpracy z przedstawicielami białoruskich organów publicznych i przedsiębiorstw państwowych. Jeżeli nastąpi zmiana tej sytuacji, będzie można rozważyć wznowienie współpracy. W międzyczasie UE kontynuuje współpracę z podmiotami niepaństwowymi, lokalnymi i regionalnymi oraz, w miarę możliwości, zwiększa ich wsparcie, w tym w stosownych przypadkach w ramach niniejszego programu.

⁴⁶ Zgodnie z konkluzjami Rady z 19 grudnia 2024 r. i w odpowiedzi na rozwój sytuacji politycznej w Gruzji UE ponownie rozważyła udzielanie pomocy finansowej służącej bezpośrednio gruzińskim władzom. Uwzględniając art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu, bezpośredniej pomocy finansowej ze środków programu dla władz Gruzji, rozumianych jako instytucje rządowe na szczeblu centralnym, władze lokalne, urzędy i przedsiębiorstwa należące do państwa, nie uznaje się za leżącą w interesie Unii. Władze Gruzji nie kwalifikują się zatem do udziału w żadnej z akcji w ramach przewodnika.

Kraje południowego regionu Morza Śródziemnego (Region 3)	Algieria, Egipt, Izrael ⁴⁷ , Jordania, Liban, Libia, Maroko, Palestyna ⁴⁸ , Syria, Tunezja
Federacja Rosyjska (region 4)	Rosja ⁴⁹
Region 5 Azja	<ul style="list-style-type: none"> a) Bangladesz, Bhutan, Chiny, Filipiny, Indie, Indonezja, Kambodża, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Laos, Malediwy, Malezja, Myanmar/Birma, Mongolia, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Tajlandia i Wietnam b) Kraje i terytoria o wysokich dochodach⁵⁰: Brunei, Hongkong, Japonia, Korea Południowa, Makau, Singapur i Tajwan.
Region 6 Azja Środkowa	Afganistan, Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan.
Region 7 Bliski Wschód	<ul style="list-style-type: none"> a) Irak, Iran, Jemen b) Kraje o wysokich dochodach: Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Kuwejt, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie
Region 8 Rejon Pacyfiku	<ul style="list-style-type: none"> a) Fidżi, Kiribati, Wyspy Marshalla, Mikronezja, Nauru, Niue, Palau, Papua-Nowa Gwinea, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Wyspy Salomona. b) Kraje o wysokich dochodach: Australia, Wyspy Cooka, Nowa Zelandia
Region 9 Afryka Subsaharyjska⁵¹	Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Dżibuti, Erytrea, Eswatini, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Gwinea Równikowa, Kamerun, Kenia, Komory, Kongo, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Rwanda, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Suazi, Sudan Południowy, Sudan, Tanzania, Togo, Uganda, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Zimbabwe.
Region 10 Ameryka Łacińska	Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj i Wenezuela
Region 11 Karaiby	Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Dominikana, Grenada, Gujana, Haiti, Jamajka, Kuba, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam oraz Trynidad i Tobago
Region 12	Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada

⁴⁷ Kryteria kwalifikowalności określone w zawiadomieniu Komisji nr 2013/C-205/05 (Dz.U. C 205 z 19.7.2013, s. 9–11) obowiązują w stosunku do wszystkich akcji realizowanych w ramach przewodnika, także odnośnie do stron trzecich otrzymujących wsparcie finansowe w przypadkach, w których dana akcja zakłada wsparcie finansowe dla stron trzecich udzielone przez beneficjentów dotacji zgodnie z art. 204 rozporządzenia finansowego UE.

⁴⁸ Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

⁴⁹ Więcej informacji można znaleźć w sekcji „Unijne środki ograniczające” w części C przewodnika.

⁵⁰ Są to kraje i terytoria ujęte w wykazie krajów o wysokim dochodzie OECD, bez orzekania o statusie lub suwerenności jakiegokolwiek terytorium, wyznaczania granic międzynarodowych czy ustalania nazwy jakiegokolwiek terytorium, miasta lub obszaru.

⁵¹ Do państw trzecich niestowarzyszonych z Programem, które mają priorytetowe znaczenie z punktu widzenia migracji, należą: Burkina Faso, Czad, Dżibuti, Erytrea, Etiopia, Gambia, Ghana, Gwinea, Kamerun, Mali, Mauretania, Niger, Nigeria, Senegal, Somalia, Sudan Południowy, Sudan i Wybrzeże Kości Słoniowej.

USA i Kanada	
Region 13	Andora, Monako, Państwo Watykańskie, San Marino
Region 14	Szwajcaria, Wyspy Owcze, Zjednoczone Królestwo

Dofinansowanie zostanie przyznane organizacjom z siedzibą na terytorium tych krajów uznanym przez prawo międzynarodowe. Dofinansowanie musi być zgodne z wszelkimi ograniczeniami nałożonymi na pomoc zewnętrzną UE przez Radę Europejską. Wnioski muszą być zgodne z ogólnymi wartościami UE poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawa, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, jak przewidziano w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Aby uzyskać więcej informacji, należy zapoznać się ze szczegółowym opisem akcji programu zamieszczonym w części B przewodnika.

WYMOGI DOTYCZĄCE WIZ I ZEZWOLEŃ NA POBYT

Może zaistnieć konieczność uzyskania przez uczestników projektów Erasmus+ wizy na pobyt za granicą w państwach członkowskich UE i państwach trzecich stowarzyszonych z Programem lub w państwach trzecich niestowarzyszonych z Programem, w których prowadzone jest dane działanie. Wszystkie organizacje uczestniczące muszą zadbać o to, aby zostały uzyskane wymagane zezwolenia (wizy krótkoterminowe lub długoterminowe bądź zezwolenia na pobyt) przed rozpoczęciem zaplanowanego działania. Zdecydowanie zaleca się występowanie do właściwych organów o zezwolenia z dużym wyprzedzeniem, ponieważ formalności te mogą trwać kilka tygodni. Agencje narodowe i Agencja Wykonawcza mogą udzielić dodatkowych wskazówek i pomocy w sprawach związanych z wizami, zezwoleniami na pobyt, ubezpieczeniem społecznym itp. Portal imigracyjny UE zawiera ogólne informacje na temat wiz i zezwoleń na pobyt zarówno w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych, jak i długoterminowych: <https://ec.europa.eu/immigration/>